tiqua. Spiritualr̃. ſi pauperes
peregrinantes ⁊ errãtes ꝑ mũ-
dum iſtum reficiamus nr̃is ele
moſynis aĩa nr̃a q̃ztũcũq̃ʒ pec-
catrix dimiſſa culpa nobis a do
mio miſicorditer ↄcipiet a do-
ctrina diuini verbi ⁊ pariet fru
ctũ bonũ gaudiũ ⁊ riſũ ↄſolatõ
nis per bonũ opus quo fecũda
ta obtinebit hẽditatẽ celi ⁊ me
rebit̃ audire iter electos pr̃naʒ
xp̃i bñdictionẽ dicẽtis in die iu
dicij. Uenite bñdicti pr̃is mei
percipite regnũ. ⁊c. Quia eſuri
ui ⁊ dediſtis mihi manducare.
Et qđ alie virtuoſe artes facere
neſciũt equalr̃ aget feliciter ele
moſyna. Petr⁹ ra. In r̃gno ce
loꝝ corã oĩbus angelis in ↄuẽ
tu reſurgẽtiũ. ꝙ Abel paſſus ſit
ꝙ ſuauit mũdũ Noe. ꝙ Abra-
ham fidem ſuſcepit ꝙ Moy-
Pe. ſes legeʒ tulit. ꝙ Petrus ſuper
onus eccleſie aſcendit. deus ta-
cebit: ⁊ clamabit ſolum ꝙ co-
medit pauper.

J ¶ De fide.

IUdicabit dñs pplʒ ſuũ.
Deut. xxxij. Semꝑ iu-
ra dãnant magꝰ ꝓditorẽ
ciuẽ q̃ʒ ex̃neuʒ inimicũ. ps̃. Si
inimic⁹ me⁹ maledixiſſet mihi.
⁊c. ſpũaliter. xp̃s habet paucos
impugnatores terre. ſ. fidei ca-
tholice. ⁊ ſunt infideles. ſʒ ſunt
aliq̃ ſecreti proditores filij xp̃ia
ni qui aperte cõtra infideles lo-
quẽtes ſuis moribus xp̃ʒ ipu-
gnãt. Gre. in quodaʒ ſer. multi Gre
iudeoꝝ duritiã deteſtat̃ ꝙ ad fi-
dẽ xp̃i nequaquã ↄuerſi ſũt vi-
ſis xp̃i miraculis ⁊ ꝓdigijs. ſʒ
quales illi ſunt ad fidem: tales
iſti ſũt ad conuerſioneʒ. Tales
n. cũ ipſis xp̃m dulcẽ capiunt i
altari ⁊ ipſum tradunt cũ iuda
gentib⁹ crucifigendũ. Ubi pcete
ris hoſtib⁹ ſunt grauiꝰ puniẽdi
ps̃. Ueniet mors ſup illos. ⁊. d.
in infer. Fig. Leuiti. xxiiij. vbi Fig.
legim⁹ quendã iſraeliticũ ex pa
tre: ex mr̃e vero egiptiũ blaſſe-
maſſe nomẽ dñi. Et tunc iudi-
ces iſrael habito ↄſilio dñi illũ
extra caſtra eductũ lapidari iuſ
ſerũt. ſpũalr̃. Ille q̃ eſt iſraelita
ex matre ſignificat xp̃ianũ ex fi
de ſed pr̃em hʒ egyptiũ q̃r pcõ
efficitur filius diaboli. Uos igr̃
dñs phariſeis ex patre diabolo
eſtis. ⁊ nihilominus erãt de po-
pulo dei ex lege. Ideo fuerunt
grauiſſime puniti q̃r repentin⁹ i
teritus deſcendit ſuper eos ꝑ ti-
tũ ⁊ veſpaſianũ. Idcirco grauiꝰ
ↄterẽtur pctõres fideles qui cũ
ciues xp̃i ſint ex fide. fidẽ tñ ip
ſã vita ⁊ moribus expugnare ñ
deſinũt. Jdõ tanq̃ʒ ciues prodito
res ſunt grauius puniendi. vn
de ſuper Ezech. Hyeronimus.
Cui inquit dubiũ ꝙ inter tres
peccatores gentilem hereticuʒ
⁊ eccleſiaſticum multo maiori-
bus penis dignus ſit: qui maio
ris fuerit dignitatis.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Docet manus meas ad p̄
B liū. ps̄. cxliij. Homo in
cōſuet⁹ ⁊ inexpertus in
artibus bellicis vt plurimū in
pugna ſubcūbit. imo ſepe audi
ens hoſtiū clamores timore per
terit̄. Igit̄ exigit̄ vſus ſi ꝓbus
Veg. debet eſſe miles. Vn̄ Vege. de re
militari. lib. i. capi. ij. Scientia
inquit rei bellice dimicando nu
trit audaciā. Nemo. n. facē me
tuit qđ ſe bene didiciſſe cōfidit.
Spūaliter. vita nr̄a vt ſepe di-
ctū eſt. eſt quedaȝ militia. Ideo
in arte ſpūalis pugne nos opor
tet aſſiduū in armis ſpūalibus
exercitiū gerere. Hec arma ſūt
articuli fidei catholice qb⁹ debe
mus interi⁹ bene muniri per ve
rā adheſionē ⁊ nō per inueſtiga
tionē. Et hec arma ꝓducēda ſīt
in bello per opera charitatis q-
bus debet affectus eſſe munit⁹. ⁊
tūc homo tot⁹ eſt armatus ꝯ ru
Fig. gientē leonē. Figu. Neemi. iiij.
vbi legim⁹ ꝙ cū filij iſrael rehe
dificarēt Hieruſalē: tenebant
gladiū vna manu ⁊ alia opera-
bant̄. Spūaliter. volētes recon
ſtruere aīam nr̄aȝ vt videat eter
naȝ pacē in celo. quā diabolus
multis vitioꝝ exercitib⁹ deſtrue
re emolit̄. Debemus tenet̄ gla-
diū fidei captiuātes ꝓprium in
tellectū in obſequiū xp̄i. Aliam
vero ꝓſtare operib⁹ charitatis ⁊
miſericordie. Alias arma fidei
eſſent occioſa ⁊ ſine exercitio. ⁊
ſic eſſem⁹ inepti ad pugnā ⁊ ne-
ſcirem⁹ nos defendere a diabo-
lo velut hoīes iperiti. Vn̄ Am-
bro. ſup beati imaculati. Cito i
quit fides iexercitata lāgueſcit.
⁊ crebris occioſa tentat̄ incōmo
dis remiſſam callidis iſidiator
irrumpit. Aſſuetum vero bello
virū eterna ſalus inſtruit ⁊ glo
rioſa ꝓuēit palma victorie. pax
ergo fidei corruptele materia ē.
Notas mihi feciſti vias vi A
te. ps̄. xv. Satis peregri
nis facit qui eis vias ſue
peregrinationis oſtēdit ⁊ docet.
Sed benignius agit illis qui cū
hoc eis tribuit ſue peregrinatō
nis expēſas. Spūalr̄. Nos ſu-
mus omnes peregrini. Omnis
n. peregrinus recto itinere d̄ na
tiuitate ad mortē per iter vite p̄
ſentis periculoſuȝ ignotūq; vbi
nullus ꝓprius terminū nouit.
Sed xp̄s benedict⁹ nobis para
uit viam ſalutis per baptiſmuȝ
in fide ⁊ nobis neceſſarias pre-
buit expenſas per charitatem ⁊
ſpē. his. n. oībus relicto peccati
deuio perueniūt ad penitētiam.
Fig. Exodi. Cū dn̄s voluit edu Fig.
cere filios iſrael de egypto: pri-
mo aperuit illis mare rubrum
poſtmodū eos eduxit per deſer-
tū ꝓbēs illis ignē per noctez ⁊
nubē per diē. Spūalit̄. cū dn̄s
voluit nos educere de ſeruitute
diaboli cui eram⁹ obligati p̄ pec
catū parētū. Ihe p̄mo mare ru

bꝛum in paſſione apꝛuit qa ef-
fundẽs aquã ⁊ ſanguinẽ ſancti
ficauit baptiſmũ. Nã illud per
catholicam fidem a diaboli ty-
rãnide liberamur ⁊ itram⁹ inter
ꝓmiſſionis eterne. Sed q2 ſo-
la fides nõ ſufficit: niſi illi ſpes
⁊ charitas cõmittenť. ꝓbuit no
bis charitatẽ per ignẽ ⁊ ſpem ꝑ
eius ſacrã doctrinã. ⁊ ſic his oĩ-
bus poſſumus ad patriã ſecuri
Leo accedere. Vñ Leo papa i quo-
dam ſermone. Fides foꝛtitudo
eſt charitatis: ⁊ tunc verũ nomẽ
eſt ac verus eſt fructus ambaꝝ
cũ inſolubilis manet vtriuſq3
nexus: vbi enim non ſimul fue
rint ſibi inuicẽ deſinũt: q2 inui-
cẽ ſibi iuuamẽ ⁊ lumen ſũt. do-
nec deſideriũ crudelitatis iple-
at remuneratio viſionis: q̃ nũc
ſperať cũ mutabiliter videať ⁊
ameť quod nũc ⁊ ſine fine nõ di
ligiť nõ ſperať ⁊ ſine dilectione
nõ crediť. hec Leo papa. Sed
nota lectoꝛ ꝙ ignis qui eis lu-
cebat in nocte charitatẽ dnotat
per quã aduerſa vite preſent̃ to
leram⁹. Nubes vero que illos ꝓ
tegebat ab eſtu denotat veraz ſu
pernoꝛum ſpẽ que temperat af
fectionem in pꝛoſperis.

P Oſtendite mihi numiſ-
ma cenſus. Mat. xxij.
Rex in regno ſuo mõe-
tam fabꝛicat. ſine qua non licet
alicui emere in regno ſuo. Et
ibi ſculpta eſt facies regis ⁊ no

men eius ſcriptum. Spiritua-
liter. eternus rex ſcilicet dei fili⁹
in regno eccleſie oꝛdinauit mo-
netam ſuam ſine qua nihil ven
ditur pertinens ad regnuz ſuũ
ſ. eccleſie. ⁊ hec eſt fides catholi-
ca que continet faciem. i. notiti
am ⁊ nomẽ chꝛiſti. Ideo carẽs
hac moneta nequaq3 poterit in
uenire indulgentiã ſeu gratiaz
q̃tũcunq3 omnia virtutũ gene-
ra videatur habere. Fig. Leui. Fig.
v. vbi ẽm Oꝛige. legiť ꝙ dũ of
ferebatur aries pꝛo peccato nõ
fiebat ꝓpitiatio. niſi empt⁹ fuiſ
ſet ſiclo ſancto. Spiritualiter.
Per ſiclum ſanctuz notatur fi
des catholica: per arietez ſacrifi
cij ſubaudi coꝛ ꝯtritũ ⁊ humili
atũ lachꝛymis ⁊ pnia. ⁊ coꝛp⁹
moꝛtificatuz per ieiunia ⁊ labo-
res. Igiť niſi illud ſacrificiũ in
vera fide fiat nihil v3 nihil ẽ ni
hil ꝓdeſt. qui priuat⁹ eſt fide ni
hil h3. Sen. Qui fidẽ perdit ni- Se.
hil h3 ampli⁹ qd̃ pdat. Vbi v̓o
remanet fidei fũdamẽtũ in coꝛ-
de: q̃ſi theſauro optimo oĩa va-
let homo ꝓ ſui ſalute neceſſaria
inuenire. Unde Aug. de verbis Aug
dñi. Nulle iquit maioꝛes diui-
tie, nulli⁹ theſauri. nullius ho-
noꝛis huius mũdi: maioꝛ eſt ſb
ſtãtia q̃ fides catholica. q̃ pctõ-
res hoĩes ſaluat. cecos illumi-
nat infirmos curat.
R Eddite illũ domũi ſuo. E
Tob. ij. Cum magna in

ſtantia ⁊ ſollicitudine cōſueuit
rex magn⁹ rem pditaȝ querere
quā multū hēbat carā. Illā.n.
voce preconis quibuſcunq; ſit
modis inuenire ſtudet: ꝓmit-
tit redenti bonū premiū ⁊ occl'
te retinēti furti ſuppliciū. Spi
ritualiter. princeps regū terre
in vita pn̄ti nihil hēt car⁹ aia
humana. Nā illā ſibi deſponſa
uit in fide: in illa eſt impſſa tri-
nitatis imago. igit̄ multū mo-
leſte portat pditionez eius. Jō
ꝓphetaꝝ ⁊ euangeliſtaꝝ voce il
lam q̄rit educere de peccati er-
rore ad ſalutem ꝓmittens bōa
eterna reducēti ipſam ad fidei
conſortiū. Dan̄. xij. Qui ad iu
ſtitiam erudiūt: plurimos ful-
gebunt ſicut ſtelle in ppetuas
eternitates minās negligētib⁹
ipſam pditi ſanguinis reſtōnez
⁊ furti penā. Eze. xxxiij. San-
guinē eius de manibus tuis re
Fig. quirā. Fig. Leui. vbi p̄ceptum
fuerat populo: q̄ ſi quis inue-
niret perditionē. i. rē pditā. il-
lam redderet poſtq̄ȝ innoteſce
rat cuius eſſet aliter ꝓ rapina
reputaret̄ illi qui inueniſſet il-
lam. Spūaliter. pditio illa eſt
aia de xp̄i gremio p pctm̄. Ex-
cludit̄. n. ab oi ſctōꝝ conſortio:
ſed q2 dn̄s ille nō vult mortem
pctōris: ſed vt magis cōuertat̄
⁊ viuat: querit recupare ſuā p-
ditionē. Jō qlibet qui eā inue-
nit tenet̄ eaȝ dn̄o reddere ⁊ ad

ipſū reducere monitiōe ſupna.
⁊ p̄cipue ſciēs illam p xp̄i fidez
⁊ xp̄i ſanguinē redēptā: Inno
teſcit. n. nobis hec pditio cuiuſ
ſit regularit̄. p̄mo cum hō ē infi
delis i quo tm̄ viget imago tri-
nitatis. Jō quēcūq; infidelē co
gnoſcim⁹ d̄bem⁹ r̄dūcere ad ca
tholicā fidē: ⁊ ponere in gremi
um fideliū poſſe nr̄o. Alio mō
cognoſcim⁹ nō ſolū q2 hō p tri-
nitatis imaginē: ſed q2 catholi
cam hȝ fidē: q̄ȝuis prauis mo-
rib⁹ intercedentib⁹ de gremio xp̄i
cecidit. Jō ipſū ſolicit⁹ xp̄o r̄d
dere debem⁹ ſcientes ſibi cario-
rem. Debem⁹. n. maiorē exer-
cere curam v̄ſus domeſticos fi
dei q̄ȝ verſus extraneos. Igit̄
reddere debem⁹ hanc rē pditaȝ
ne d̄ negligētia duri⁹ pūiamur
tacentes pditionē ꝓximi cū vi-
demus. Origenes ſup leuitic. Or.
omel. iij. Sciendū inquit q̄ ſi
aliqs ea q̄ videt in delicto ꝓxi-
mi ſui illi nō indicat ſc̄m regl'aȝ
euangelij datā vel in teſtimōiū
vocatus ea que recta ſunt nō di
xerit pctm̄ qđ ꝯmiſit ille ipſe ſu
ſcipiet ⁊ pena cōmiſſi reuoluet̄
ad ipſum.

Bonū depoſitum cuſtodi
.ij. Thi. i. Grādis ē ho 5
minis fraus recipe de-
poſitū amici cū iuratiōe ⁊ atte-
ſtatiōe fidelitatis: ⁊ clā illū fra-
udare. duplici. n. penalitate p-
ditor ē puniēd⁹. Spūalr. nos

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

recepimꝰ a deo optimũ ďpoſitũ .ſ. trinitatis imaginẽ quã ꝯſer
uandã intactã ⁊ illeſã ꝓmiſimꝰ ⁊ iurauimus in baptiſmo. Jdõ ſi
fraudamꝰ ipſam grauiter pũie
mur a rege qui ipſam nob̃ tra
didit ꝯſeruandã. ſ. a xp̄o q ipſã
a nobis exiget in iudicio vt il-
Fig. lã ei reddamꝰ. Figura leuit. vi.
vbi p̃ceptũ ẽ. Aïa que mentiet̃
ſup depoſito ꝓximi ſui. i. credi-
to aut ꝯmodato reddet illud. ⁊
qnquies inſup. Et no. ꝙ ſic r̃d
dere erat duplicatũ reddere de
poſitũ ⁊ vnum vltra. Spũalr̃.
Nos accepimꝰ a dño vt dictuȝ
eſt p̃cioſũ depoſitũ ꝯſeruandũ ſi
ne fraude vſqꝫ ad mortẽ: ⁊ illi i
tegrũ aſſignandũ in nouiſſimo
die. ſ. trinitatis imaginẽ. ⁊ h̃ ꝓ
miſimus in baptiſmo. ſed vide
ant q hanc imaginẽ mutauer̃t
in imagines ⁊ formas q̃drupe
dum ⁊ ſerpẽtũ. Nã auari ⁊ cu-
pidi imaginẽ ſibi lupi fecerũt.
Luxurioſi imaginẽ porci: inui
di imaginem aſpidis: iracundi
imaginẽ vrſi: ſupbi imaginem
leõis. iõ Boeciꝰ. pſa. iij. iiij. li-
bri. Euenit vt quẽ trãſformatũ
intꝰ videas hoiem exiſtimar̃ n̄
poſſis: auaritia feruet alienaꝝ
opũ: violẽt ereptor lupo ſimilẽ
dixeris ferox atqꝫ inqetꝰ liguã
lingijs cani ꝯparabis ire intẽ
perãs fremit leonis aïuȝ geſta
re credat̃ pauidꝰ ac fugatis cer
uis ſilis h̃eat̃. Fedis imũdiſqꝫ
libidinibꝰ imergit̃ ſordide ſuis
voluptatibꝰ detinet̃. Veniet igit̃
iudex q̃rere ſuũ ďpoſitũ qđ fide
ſincera ſeruare ꝓmiſimꝰ: vide-
bit brutoꝝ ⁊ feraꝝ imagines et
dicet. Cuiꝰ eſt hec imago. Cuiꝰ
eſt hec aïa hic ſignata nr̃a nõ vi
demus: qꝛ ad imaginẽ noſtraȝ
fecimus eam ⁊ reſpondebũt di
uerſa ſcelera. hec ẽ imago Ceſa
ris. i. diaboli. Ibi erit ceſar. i.
diabolus expectans qđ ſuũ ẽ.
⁊ certe deus nequaq̃ȝ negliget
immo dicet. Reddite que ſunt
Ceſaris ceſari: ⁊ que ſũt dei deo
Et reddet illis quintã plus. i.
duplicatũ ⁊ vnũ plus: qꝛ pctõ-
ri quantũ ſe glorificauit in cul
pa: tm̃ debet̃ ſibi tormẽtuȝ ⁊ lu
ctꝰ. Apo. xviij. ſꝫ vnũ plꝰ h̃ebit
ꝙ horribiliꝰ ⁊ deterius ẽ. ſ. i tor
mẽtis neq̃q̃ȝ fine carebit. mat.
xxij. Ligatis manibus ⁊ pedi-
bus ꝓijcite eũ in te. ex. ibi erit
fletus ⁊ ſtridor dentium. ⁊ ali-
bi. Donec reddat vniuerſũ de-
bitum. Sed cũ nequaq̃ȝ poſſit
reddere debitũ qꝛ nõ erit poſſi-
bile mereri nunq̃ȝ fine in torm̃
tis carebit. Gre. vi. mora. hor-
rendo modo ſit mors miſeris ſi
ne morte: finis ſine fine: defectꝰ
ſine defectu: qꝛ mors ſemp vi-
uit: ⁊ defectus deficere neſcit.

NUbes lucida obumbra
uit eos. Mat. xvij. nõ G
eſt poſſe r̃cto aſpectu re
ſpicere rotaȝ ſolis hũanũ viſũ

Tum ꝓpter excellens viſibile:
cum ēt ꝓpter infirmitatē poten
tie. Jō itinerantib⁹ bñ cōtingit
cum ſolē habent in faciē: vt ali
qua nubes appareat inter ſolē
⁊ faciē: qꝛ tunc conſeruat̄ ⁊ ꝑ-
ſeruat̄ viſus a nimia diſgrega
tione: ⁊ nihilomin⁹ optime vr̄
ex ſolis claritate via que dꝫ te-
neri. Spūaliter. tanta eſt diuie
eſſentie claritas: ⁊ tāta eſt nr̄e
cognitiōis impotētia ꝙ ſi velle
mus aſpicere ſꝫ nr̄as vires co
gnoſcitiuas ipſam diuinā eēn
tiā ſtatus noſter fieret cec⁹. Sꝫ
volēs deus tēperare hāc viſio
nē adhibuit optimū remediuꝫ
.ſ. fidē que lꝫ nō ſit lucida ⁊ cla
ra pro ſtatu vie nobis ſufficit
ad cognitionē ⁊ notitiaꝫ dei qȯ
neceſſe eſt ad ſalutē. Nam per
illā deus nos docet viā eterne
Fig. vite. Figu. Exo. xxxiij. vbi legi
mus ꝙ ingreſſo moy. taberna
culū deſcendebat columna nu
bis ⁊ deus loquebat̄ moyſi fa-
cie ad faciē. ſpūaliter. ꝑ tabna
culū ſubaudi eccliam xp̄i. ⁊ per
moyſē qui interpꝛetat̄ aſſūpt⁹
de aquis ſubaudi fidē de labi-
libus mūdi aquis. hoc eſt vani
tatibus intrantē gremiū ecclie
catholice vel aſſumptū d̄ aquiſ
baptiſmi ad ꝯſortiū fideliū cui
apparet xp̄s dei filius i colūna
nubis. i. in ſtabilitate fidei. ⁊ ei
ꝑ ſacrā ſcripturaꝫ loquit̄ facie
ad faciē docēs viā ꝑueniēdi ad
eterne beatitudinis pꝛiam. Id
circo ipſe dn̄s moyſi pꝛomiſe-
rat dicens. Veniā ad te in cali-
gine nubis: qꝛ xp̄s ad nos duꝫ
viatoꝛes ſumus venit i fide ca-
tholica: que licꝫ enigmatica ſit
nihilominus oīa nobis ſaluti-
fera de xp̄o altius ⁊ excellēti⁹
manifeſtat ꝙꝫ vires humani in
tellectus poſſent ex ſeipſis ca-
pere. Vn̄ maxim⁹ in quodā ſer- M.
mone. Magnus inquit ꝑfect⁹
eſt fidei cū tantū de deo pōt ꝯci
pere quantū ſermo non poteſt
explicare.

De guelfis ⁊ gibellinis.

Genimina viperaꝝ quis
vos docebit fugere ca a
diuinā ira mat. iij. de v
pera fertur talis ꝓpꝛietas qꝛ i
conceptu ſuggit maris ſangui
nem femella ⁊ ex illo ſanguiei
ꝯcipit duos pulos: mas vl' plu
res. ſed moꝛit̄. Venientes ergo
puli ad debitū naſcendi termi-
nū coꝛrodūt ⁊ lacerant viſcera
mr̄is ⁊ naſcunt̄ ꝑ latera ei⁹. iō
vipa a vi pariēdo dr̄: qꝛ moꝛti
ferā vim in partu patit̄ a ꝓpꝛis
filijs. Spūaliter. ſubaudi ꝑ hoſ
ſerpētes xp̄m ⁊ eccleſiā nec ti-
bi lectoꝛ icōgruū videat̄ ſi xp̄s
⁊ eccleſia ſꝫm quandā metapho
ram dicuntur ſerpentes. Nam
etiam xp̄m ille ſerpens eneus
figurabat quē moyſes ſuſpen-
dit in ligno pro ſanitate popu-
li. lꝫ. n. ſerpens aliquid habe-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf